

[Justitsministeren.]

Forði det ikke har været ønsket fra nogen Side i Udvalget, fordi jeg heller ikke selv har været opmærksom paa, at Mistænkeliggørelsen ogsaa kunde sætte ind paa dette Omraade. Men saa snart dette skete, saa siger jeg: Jeg ønsker ikke paa noget Omraade, at man, blot med Skin af Ret, kan faa det Indtryk, at Justitsministeren vil gøre denne Domstol afhængig af Administrationen, og hvis man derfor kan paapege, at der endnu i Ændringsforslagene findes Forhold, som kan give Anledning til saadan Kritik, ja, saa stiller jeg et nyt Ændringsforslag. Det er kun en Imødekommehed — men det er samtidig en Betyggelse.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, at Situationen omkring dette Lovforslag var saa ekstraordinær, at han ikke mindes noget lignende. Jeg ved ikke, hvad ekstraordinære Situationer det ærede Medlem har været ude i. Jeg har været ude i mange tilsvarende, og en, der var betydeligt mere ophidsende end den nuværende, var den om Interneringsloven i sin Tid.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard lagde saa afgørende Vægt paa det staaende Retsplejeudvalgs Udtalelser. Disse Udtalelser er imødegaaet udførligt af Justitsministeriet, og desuden er Retsplejeudvalgets anden Udtalelse af en ganske anderledes forhandlingsvenlig Karakter end den første Udtalelse.

Endelig sluttede det ærede Medlem Hr. Elgaard med at sige, at han troede ikke, jeg fik nogen Glæde af at gennemføre dette Forslag. Det tror jeg i og for sig heller ikke. Jeg mindes ikke, at jeg nogen Sinde har haft nogen Glæde af at gennemføre et Forslag. Man har kun Glæde af Forslag, saa længe de ikke er gennemført — naar de først er gennemført, saa begynder Kritikken altid. Hvis man vil opnaa Berømmelse i dette Land, saa skal man udarbejde store Betænkninger eller lignende men man skal passe paa ikke at gennemføre dem.

Jeg vidste ikke, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel var saa optaget af „Tidens Stemme“, at en eller anden Artikel der kunde have en saa afgørende Indflydelse paa ham. Jeg er blevet angrebet saa mange Gange i „Tidens Stemme“, og det er gaaet godt endda.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel

fremhævede igen stærkt, at det vilde være klogere ikke at gennemføre dette Lovforslag i denne Samling. Ja, forudsat, at man havde noget som helst Haab om at faa omtrent det samme gennemført i næste Samling; men da den Modstand, der rejses imod Forslaget, er af den Karakter, at jeg ikke ser nogen som helst Grund til at formode, at man skulde stille sig anderledes til Efteraaret, saa ved jeg ikke, hvorfor man ikke skulde gennemføre Forslaget nu.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel sagde, at jeg udtalte mig ikke om det afgørende i, at Appelretten ogsaa blev mødt med Tillid fra Dommernes Side. Jeg kan herom kun udtale, at jeg er blevet skuffet i den Retning. Det er ligegyldigt, hvorledes Appelretten sammensættes, den mødes med omtrent samme Kritik fra Dommernes Side. Det er altsaa overhovedet ikke muligt at udarbejde et Forslag, der kan blive mødt med Tillid fra den Side. For man vil ikke have noget Forslag, man vil ikke have, at Lovgivningsmagten rører ved dette Spørgsmaal. Men det maa ikke Dommerne om; det maa Lovgivningsmagten om.

Jeg er ikke bemyndiget til at udtale noget om Demokratiets mere eller mindre begrundede Uvilje imod Særdomstole. Imod denne Særdomstol er der altsaa ikke nogen udpræget Uvilje.

Jeg indrømmer over for det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, at hvor meget man end spalter ham, saa beholder han stadig den samme Kærne tilbage.

Første Næstformand (Vanggaard): Ordføreren har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Hartvig Frisch): Jeg vil gerne over for det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel sige, at det forekommer mig, at netop Præsidenten for Højesteret i sine Handlinger, i sine Henvendelser, i det, han skriver, maa tage et ganske særligt Hensyn til den Vægt, der vil blive lagt i, at det er Præsidenten for Højesteret, der henholdsvis skriver, taler eller henvender sig. Det lægger et Ansvar paa ham, og det berettiger os andre til, naar der sker noget saa usædvanligt som det, her er sket, at bruge disse Vendinger, som det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel kaldte uklare og krævede et Bevis for. Præsidenten for